

Locatarul meu de sânge...

Florin-Cezar CĂLIN

Eu te numesc iubită încontinuu,
"- Nu te eliberez din mintea mea!".
Chiar dacă visu-mi este rectiliniu,
Mă obsedează-nfățișarea ta!

Ostatecă mi-ai fost tu mai tot timpul,
(căci te-ai ascuns chiar sub aripa mea).
Cronometrând, în grabă, anotimpul,
Să vezi cât îți durează dragostea.

Dacă ai ști ce-nseamnă libertate!
Eu ți-aș da drumul ca să zbori prin nori.
Să numeri stele sau luceferi ... poate,
Dar totuși să te-ntorci până în zori.

Eu te eliberez acum de-a mea iubire!,
(de bună seamă și cu voia ta).
Să vezi dacă cuvântul fericire,
Va însemna în sinea ta ceva.

Te văd ieșind din valurile mării,
(se pare că visez și nu-mi dau seamă!).
Strângând atent însemnul disperării,
În cu mâna ce adesea-nseamnă ... palmă.

Te fâstâcești în mine încontinuu,
(ca un copil ce vis i-a fost furat).
Și-acuma plânge mai mereu, continuu,
Știind că îi va fi sacrificat.

Eu ți-am mimat cândva eliberarea,
(dar gândul obsesiv mă tot constrânge).
Să tot cedez mereu eu din favoarea,
De-a fi tu ... locatarul meu de sânge.

Brăila, octombrie 2017